

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐

คานอวิชชาหัก

ก่อนจึงหัน

พระเท่าไร (๒๙ ครั้งผม) เนาะ เมื่อวาน ๒๘ ขึ้น ๒๙ พอๆ กันกับวัดภูวัญ ภูวัญก็อยู่ในย่านนี้ ภูวัญเราก็เปิดให้หมดแล้ว เปิดให้อย่างเปิดอกเลย เพราะเรามีความมุ่งมั่น ต่อแดนมรรคผลนิพพาน ซึ่งจะเกิดด้วยความสะดวกในสถานที่เช่นนั้น เราไม่ได้ล้ม เพราะได้ยินมานานแล้วว่าท่านอุทัยอยู่กับพระสององค์ ดูเหมือนสามองค์ด้วยกัน บ้านก็สองสามหลังคาเรือน สงัดดีอยู่ท่านว่า แต่อยู่ที่เกรงใจญาติโยมเขา เขาก็หากิน เราก็ไปหากินกับเขา ท่านก็คิดเป็นธรรมนะ ท่านจะไปเขาไม่ยอมให้ไป พวกผมไม่ตายท่านไม่ตาย อดอยากขาดแคลนจะหามาว่างั้นนะ ไม่ยอมให้ไป สุดท้ายท่านก็อยู่กับเขาอย่างนั้นเรื่อยมา คือเขาไม่ยอมให้ออกไปเลย ท่านก็เห็นใจเขาสงสารเขา มีสองสามหลังคาเรือน หากุ้ยเขี่ยกินตามนั้นละ ท่านสงสารเขาท่านจะไป เขาไม่ยอมให้ไป ผมไม่ตายท่านไม่ตาย สุดท้ายก็ถูกลักไป เราได้ยินมานาน

จากนั้นเราก็ไปดู ลงรถไป คือแต่ก่อนยังหนุ่มน้อยอยู่ พอลงรถแล้วไปหมดเลยบริเวณนั้น ปากก็เปิดอกเลย บอกว่า ท่านอุทัย ผมไปดูมาหมดแล้ว แถวนี่สงบสงัดดีทั้งนั้น กลางวันมันก็มีพวกหินแตก ต้นไม้ขึ้น ที่ไหนหินแตกต้นไม้ขึ้น เราอยู่ในร่มไม้ กลางคืนออกเดินจงกรมที่กลางแจ้งหินดาน สะดวกทุกอย่าง เปิดอกให้ท่านอุทัยเลย เอา แต่นี้ต่อไปพระจะมาเท่าไรให้มา ผมจะรับเลี้ยง บอกเลย พระตั้งใจปฏิบัติ เอา มาแต่พระโกโรโกโสไล่ลงภูเขาให้หมดมันหนักภูเขาลูกนี้ เต็ดทั้งสองเลย

ตั้งแต่นั้นมาก็ขยับขึ้นอยู่ในย่านเดียวกัน ๒๙-๓๐ สามสิบกว่า อยู่ในย่านนี้ ท่านก็คงเห็นใจเราเหมือนกัน เราเปิดเลย เอา มาเท่าไรให้มาเราจะเลี้ยง พระประเภทนี้หายาก สิ่งอื่นสิ่งใดหายากเมื่อไร หาง่ายนิดเดียว แต่พระหายากนะ พระดีพระดีพระปฏิบัติให้ความอบอุ่นแก่ตนและผู้อื่นหายากมาก ท่านก็รับเพียงแค่นั้น ๓๐ เป็นจุดศูนย์กลาง ขึ้นบ้างลดบ้าง อยู่อย่างนั้นตลอด เราก็เลี้ยงมาจนกระทั่งปานนี้ นาน ๒๐ กว่าปีแล้วมัง พระก็ไม่ขาด วันเราไปนั้นก็ ๒๘ องค์ เยอะอยู่

เราก็เปิดอีก เอ้า ให้มา พระที่ต้องการจะมาบำเพ็ญสมณธรรมให้มา ทำเลนี้ไม่มีที่ต่องติ เป็นที่บำเพ็ญชั้นเอก ท่านก็รับอยู่แค่นั้น นานๆ เราได้ไปที่หนึ่ง เพราะเรากิจงานมากไปโน้นไปนี้ เป็นความเมตตาแน่นแหละไป อย่างเมื่อวานไปถ้ำผาปู่ เอาของไปเทลงเลย จากนั้นเราก็มอบเงินสดให้สำหรับทำอาหารถวายพระ เราไปทีไรให้ทีละห้าหมื่นๆ

เป็นประจำไม่ให้ขาดเงินแหละ เพราะช่วงที่เราไปไม่ห่างกัน ไม่ถึงเดือน ให้ทำหมั้นๆ สำหรับแม่ชีแม่ขาวให้คนละหนึ่งพัน ของเราเต็มรถเทปี่วะๆ เลย

แถวนั้นเราไปที่ไหนดีตลาดๆ เป็นยังงี้ไม่รู้ละ ไปที่ไหนถ้าดีแล้วเอาหมัดๆ เป็นลังๆ ก็ยกขึ้นเลย พวกแม่ค้าถ้าเห็นเราไปขายล้ม เขาจำเราได้ว่ากองรับเหมามาแล้ว เขาว่ากองรับเหมา อะไรที่เราชอบเอาจริง ๆ นะยกลังเลยเทียว เขาเอามาเป็นลังยังไม่ได้เอาออก แต่เป็นผลไม้ชนิดนี้ๆ เอาหมัด เอาเลยๆ ตลอด เมื่อวานไปถ้ำผาปู่ เราสงสารเราเป็นห่วงเป็นใยพระที่ปฏิบัติดีปฏิบัติชอบ มีน้อยเข้าทุกวันนะ ไ้พระโกโรโกโสไม่ว่าท่านว่าเราเต็มบ้านเต็มเมือง เคลื่อนไปด้วยส้วมด้วยถ่าน ส้วมถ่านก็คือวัด มุตรคุณก็คือพระเณรปฏิบัติดีหัวแหลกแหวกแนว มันเต็มไปด้วยส้วมด้วยถ่านด้วยมุตรด้วยคุณเวลานี้ หาพระดีไม่ได้ นี่ก็คือกิเลสเหยียบหัวมัน เหยียบหัวพระ เหยียบหัวทั้งเขาทั้งเราดูไม่ได้นะ เงยคอขึ้นไม่ได้กิเลสเหยียบเอาๆ แล้วจะไม่มีคนดีเหลือในโลกนะ

ถ้ามีใครจะได้อยู่บ้างก็พยายามทำลายกัน อันนี้เราก็สลดสังเวชเช่นเราได้ข่าว ทำก็ทำเถอะเราว่างั้น เราไม่มีอะไรกับโลก สามโลกธาตุเราไม่มีอะไรเลย เราไม่เคยสะดุดจิตใจว่ากลัวก็ดีว่ากลัวก็ดี เราไม่มี เป็นธรรมล้วนๆ ตายไปก็เป็นธรรมล้วนๆ อยู่ก็เป็นธรรมล้วนๆ ได้ทำประโยชน์ให้โลก เราไม่มีอะไร อย่างโลกที่ได้ยิน ได้เห็นด้วยตาที่ดีที่เขาพยายามจะฆ่าเรา พุดให้มันชัดๆ หลายแห่งหลายหน หาฆ่าคนทำดี คนชั่วเต็มบ้านเต็มเมืองทำไมมันไม่ไปเกี่ยวข้อง พวกเลวมันเลวด้วยกันไปอย่างนี้ คนดีมันทำลาย คนชั่วมันเสริมกันขึ้น คนชั่วมีมากเท่าไรคนดีก็จะไม่เหลือละ เลอะเทอะนะเวลานี้

บรรดาพี่น้องทั้งหลายมาวัดมาวาก็ให้ดู อย่าเอาตั้งแต่ความชั่วช้าลามกคนชั่วช้าลามกไปมันเลอะๆ เทอะๆ เห็นไหมเราเขียนไว้ทุกแบบนะในวัดป่าบ้านตาด เห็นไหมตามวัดมีทุกแบบ เขาจะอ่านหลวงตาองค์นี้ออกกะ ที่พูดอย่างสวยงาม ที่นี้เป็นวัดเป็นสถานที่ภาวนาเพื่อความสงบใจ นี่เรียกว่าเรียบๆ จากนั้นก็บอกว่า กูจะฟ้องท่านเปาเอาละนะ มันมาเทียวเพ่นพ่าน จากนั้นเด็กเต็มอยู่นั้น ออย่ามายุงเด็ก ไล่ออก ถึงขนาดนั้นมันก็ไหลเข้ามาอย่างนี้ ผู้ที่เขียนว่า ออย่ามายุง นั้นละตัวยุงตัวหนึ่ง

พากันรักษานะ ถ้าศีลธรรมไม่มีอยู่ในโลกมนุษย์เราไม่มีความหมาย เราอย่าเข้าใจว่ากิเลสจะพาคนมีค่ามีราคามีความสุขความเจริญ อย่าหมาย ตายทิ้งเปล่าๆ นะธรรมเท่านั้นที่เลิศเลอสุดยอด โลกได้กราบไหว้บูชาอยู่ทุกวันนี้คือธรรม ผู้ใดสนใจในธรรมผู้นั้นจะมีความสุขเย็นบ้างพอประมาณ ถ้าเสาะแสวงหาได้มากเท่าไรเย็น เย็นเต็มทีในหัวใจ ถ้าใครไม่ค่อยสนใจเรื่องอรรถเรื่องธรรม เป็นบ้ากับมุตรกับคุณกับส้วมกับถ่านตายทิ้งเปล่าๆ ตายจมไปด้วยมุตรด้วยคุณในส้วมในถ่านนะ คือความทะเยอทะยานไม่มีวันหยุดวันยัง ได้มาเท่าไรยิ่งดียิ่งดี ตาย พวกนี้พวกตายไม่มีป่าช้า

สร้างอันนี้ว่าพอดี แล้วสร้างอันนั้นอีก ๆ ก็เลสมันทำคนให้พอเมื่อไร มันทำคนจะเอาให้ตายสด ๆ ร้อน ๆ ถ้าธรรมแล้วพอ

ไม่มีผู้ใดนะ เราขอพูดให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย แต่ก่อนเราก็ดีก็ดีดินแทบเป็นแทบตาย ที่นี้เวลามาปฏิบัติธรรม ปฏิบัติเข้าไป ๆ ตั้งแต่ล้มลุกคลุกคลาน จิตตั้งไม่ได้ ๆ จนร้องให้อยู่บนภูเขาเราลืมเมื่อไร ฟัดกันเลย ๆ ชัดกันไปชัดกันมา ฟาดจนฟ้าดินถล่มอยู่หลังวัดดอยธรรมเจดีย์ ตั้งแต่นั้นบรมสุขไม่ต้องถาม นิพพานไม่ต้องถาม เปิดอกให้ท่านทั้งหลายฟังอวดแล้วหรือ เราปฏิบัติมาแทบเป็นแทบตาย มาเปิดอกอวดโลกแล้วเหอ ท่านทั้งหลายจะฟังก็ฟังซิ คนที่พูดอยู่เวลานี้เป็นคนหลงโลกแล้วหรือ ให้อู ไอ้คนที่หลงโลกมันเต็มอยู่ทุกหย่อมหญ้าทำไมไม่ไปดู แล้วเอามันมาเป็นตัวอย่างก็เลยไปด้วยกันทั้งหมดนะ

ทุกสิ่งทุกอย่างดูไม่ได้นะ แม้ที่สุดเดินเข้ามาในวัดแต่งตัวอ่อนจ้อนจะเห็นทำให้เห็นไค้ยไม่ว่านะ เห็นทีเห็นไค้ยทุกอย่างแหละ มันไม่ดูธรรมะ มันดูตั้งแต่กิเลส กิเลสมันชอบอวดกัน แต่งตัวไม่มีแบบไม่มีฉบับเลย ดูแล้วสลดสังเวช ผู้ที่ดีท่านมีแบบมีฉบับมีกำหนดกฎเกณฑ์มีข้อบังคับตัวเอง กิเลสไม่มีข้อบังคับ ชอบอย่างไรทำอย่างนั้นแหละ เวลานี้มีแต่อย่างนั้น แม้ที่สุดเข้ามาในวัดก็ดูไม่ได้ สลดสังเวชนะ มันแต่งจะเห็นทำให้เห็นให้อยู่ นั่นนะ มันก็ไม่เห็นตัวเองผู้แต่งมา มันอยากเปิดอวดกัน อวดอะไรของเหล่านี้มีมาตั้งกับตั้งกัลป์พาคนให้จมสักเท่าไรแล้ว เอามาอวดหาอะไร

ทองคำทั้งแท่งบรมสุขที่พระพุทธเจ้าและสาวกทั้งหลายเลิศเลอท่านสอนอยู่ เอามาอวดโลก โลกไม่ยอมฟังนะ มันสู้มูตรสู้คูไม่ได้ มันเลวลงไปทุกวัน ๆ นะจิตใจคนทำไมจึงเป็นอย่างนั้น ทุกสิ่งทุกอย่างไม่อดในโลกรานี้ ไม่ว่าไปเมืองไหนโลกไหนไม่อดไม่ยาก มันอดอยากอยู่ที่ความติดความตึงความได้ไม่พอ อันนี้อดอยากตลอดเรียกว่าตึงหนา ๆ แปลว่าอะไร คือความหิวความโหย ได้ไม่พอ ๆ นี้เต็มบ้านเต็มเมือง ถ้าธรรมแล้วพอ ๆ

ตะกั่วนี้เราก็ดูดีฟังถึงเรื่องการตีการตีของเรา เอามาเป็นสักขีพยานให้ท่านทั้งหลายได้เป็นคดี ฟาดเสียจนกระทั่งฟ้าดินถล่มอยู่บนหลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ ตั้งแต่นั้นมาเราพอ นั้นเห็นไหม ไม่หาอีกธรรม ใครจะว่าอะไรก็ว่าเราไม่หา ธรรมไม่หา อะไรก็ไม่หา ที่แดนสมมุติในโลกนี้ไม่หา พออยู่ในหัวใจนี้ นี่ละธรรมพอ กิเลสไม่พอ เวลานี้ติดตึงไปโน้นไปนี้มีแต่ความเมตตาสงสารโลกนะที่เราไป เราไม่ได้ไปหวังเอาอะไรแหละ ได้มามากน้อยทุ้มลง ๆ ด้วยความเมตตา เราทำอย่างนั้น ให้พากันจำเอานะ

ธรรมพอ กิเลสไม่พอ จำให้ตีคำนี้ เอาไปพิจารณา อย่าพากันติดกันตึงกันจนเป็นบ้าไปเลย อย่างที่เราเคยยกเคยอุ้มบ้านเมืองของเรามันจะล่มจะจม เราช่วยเข้าไป

อุ้ม ไม่เคยคาดเคยคิดว่าเราจะมาเกี่ยวกับการบ้านการเมือง แต่นี่มองเห็นแล้วมันทนไม่ไหว มองดูหน้าไหน หมูหมาเปิดไก่อย่ำว่าแต่คนเลย หันหัวลงไปจมในทะเลหลวงแห่งความลุ่มจม เราก็ต้องได้ประกาศออกมา เอา จะช่วย นั่นเห็นไหมออกแล้ว หันหน้าออกจากธรรมออกมาช่วยโลกตั้งที่ช่วยมาตลอดทุกวันนี้ ผลก็ปรากฏว่าพอประมาณอยู่นะที่ช่วยพี่น้องทั้งหลาย ผลที่ได้มานี้ก็สมเหตุสมผลกับพี่น้องทั้งหลายหาผู้นำ หาผู้จุดผู้ลาก ทองคำเราก็ได้ตั้ง ๑๑,๕๑๑ กิโล

นี่ละทองคำของพี่น้องทั้งหลายที่เป็นหัวใจของแต่ละคนๆ ที่รักสงวนมาก ถอดออกมาเข้าเป็นหัวใจของชาติ ได้ทองคำ ๑๑,๕๑๑ กิโล นี่คือน้ำใจของพี่น้องทั้งหลายที่รักชาติ สละออกมาเพื่อชาติ เห็นประจักษ์ แล้วดอลลาร์ก็ได้ เฉพาะเราเอาเข้าคลังหลวงแล้ว ๑๐ ล้าน สองแสนกว่า จากนั้นมาแล้วดอลลาร์นี้เราจะไม่เข้าคลังหลวงเราบอกแล้วสำหรับทองคำร้อยทั้งร้อยเข้าตลอดจนกระทั่งวันเราตาย ส่วนดอลลาร์นี้เราจะแยกออกไปช่วยเงินไทย เงินไทยตั้งแต่วันเราเทศน์ว่าการช่วยชาติหยุดลงเงินไทยก็ไม่เข้าๆ แต่ความจนของคนไทยเข้ามาทุกวันมาหาเรานี้ละ ต้องเอาเงินมาช่วยๆ มันไม่ไหวชิต้องไปลากดอลลาร์มา

ดอลลาร์จึงไม่ได้เข้าคลังหลวงนะเวลานี้ เอาดอลลาร์มาช่วยเงินไทย ช่วยอยู่เวลานี้สร้างนั่นสร้างนี้ทั่วประเทศไทยก็คือเงินดอลลาร์กับเงินไทยออกช่วยกัน นี่ท่านทั้งหลายเห็นไหมการช่วยชาติเป็นอย่างนี้ละ สตางค์หนึ่งไม่มีเรา เราแน่ที่สุดในการช่วยชาติช่วยด้วยความเมตตาอบอุ่นพอแล้วทุกอย่าง ไม่เอาอะไรกับโลกนี้ บอกตรงๆ นี่ละธรรมพอไม่เอาอะไรเลย ที่จะเป็นความมัวหมองในใจของเราว่าช่วยชาติเราไปหยิบเอาไปฉวยเอาแบบฉกฉกปล้นอะไรก็ตาม ที่ให้เป็นความมัวหมองในใจเราแม้เม็ดหินเม็ดทรายเราไม่มี เพราะเราทำด้วยความเมตตาล้วนๆ ได้มาเท่าไรทุ่มออกมาๆ เลย

เราช่วยโลกช่วยอย่างนี้ เราไม่แตะ สำหรับเราเราบอกว่าเราพอแล้ว ต้องให้เข้ากันได้ชื่กับคำว่าพอ มือเขียนต้องมีลบ อย่าเอามือเขียนตีนลบ นี่บอกว่าพอเราก็พออย่างนั้นจริงๆ ช่วยโลก เราอุตสาห์พยายาม ตั้งแต่ช่วยโลกมานี้ก็ค่อยกระเตื้องขึ้นมาอย่างทองคำเราก็อบอุ่นนี่นะ ทองคำ ๑๑,๕๑๑ กิโล นี่คือน้ำใจของชาติ ไปตั้งสง่างามอยู่ที่คลังหลวง เรามีหน้ามีตามีความเข้มแข็งแน่นหนามั่นคงขึ้นจากทองคำจำนวนนี้นะ นี่ละหัวใจของชาติเรา คือความแน่นหนามั่นคงขึ้นจากสมบัติเหล่านี้

เราได้อุตสาห์พยายาม สำหรับดอลลาร์ก็ได้เพียง ๑๐ ล้าน ๒ แสนกว่าเข้า นอกจากนั้นเงินไทย เงินไทยนี้เราเอาไปซื้อทองคำ ๒,๐๐๐ ล้านเข้าสู่คลังหลวง มีเท่านั้นเงินไทย ไม่ได้เข้ามากกว่านั้น จากนั้นก็ออกช่วยชาติ ตีกรามอะไรที่ไหน โรงพยาบาลเป็นอันดับหนึ่ง ออกช่วยชาติทั้งนั้นไม่เข้า สำหรับเงินไทยเรากระจายออก

แล้วลากเงินดอลลาร์มาช่วยกัน มันไม่พอนี้จะทำไง เราก็ช่วยเติมเม็ดเติมหน่วย แล้วเราก็พอใจนะ คือเราช่วยด้วยความเมตตาล้วนๆ เพราะฉะนั้นจึงคำว่าแต่ไม่มีเรา ว่าอะไรเป็นอันนั้น เป็นอื่นไปไม่ได้สำหรับหลวงตาบัว ถ้าลงได้ชี้ตรงไหนขาดสะบั้นไปเลยๆ เต็ดหรือไม่เต็ดท่านทั้งหลายฟังเอา

การฆ่ากิเลสของเราก็แบบเดียวกัน ฟัดกับกิเลสนี้ เอา กิเลสไม่ตายเราตาย จะให้เป็นคู่แข่งกันต่อไปที่เรามีชีวิตอยู่ ยอมยกมือแพ้กิเลสไม่มีบอกตรงๆ เลย กิเลสไม่ตายเราต้องตายมีสองอย่าง จะให้มาอยู่เป็นคู่แข่ง แล้วยกธงขาวให้กิเลสไม่มีบอกตรงๆ เลย ก็ไม่มีจริง ๆ หลังจากการได้รับฟังอรรถธรรมของพ่อแม่ครูจารย์มั่นซึ่งเป็นคลังแห่งมรรคผลนิพพาน เปิดให้ฟังอย่างชัดเจน เราก็ตั้งหน้าตั้งตาไปฟังอย่างเต็มเหนี่ยว ไปท่านก็ผางออกมาเลย เพราะท่านกางเรดาร์เอาไว้แล้ว หือ ท่านมาอะไรขึ้นเลย มาหามรรคผลนิพพานหรือขึ้น ท่านก็ไล่ดังที่เคยเล่าให้ฟัง

จากนั้นธรรมะของท่านเหมือนคนทะเลาะกันมาตั้งกัปปตั้งกัลป์ คือเคยทะเลาะกันเปรี้ยวๆ ทีนี้ก็พอดีกับเราตั้งหน้าตั้งตาที่จะฟังอรรถฟังธรรมให้เต็มเม็ดเต็มหน่วย แล้วเอาชีวิตเข้าแลกด้วยความเชื่อของเราในธรรมที่ท่านแสดงแล้ว ไปท่านก็ผางๆ เข้ามาตรงนี้เลย พอผางเข้ามา นี้เห็นไหมมรรคผลนิพพานเหมือนอย่างนั้นะ นี้ละเห็นไหมๆ ตาบอดหรือท่านอยากว่าอย่างนั้น มันฟังถึงใจ พอลงมาแล้วก็ชัดเจนตั้งแต่นั้นละ บอกว่ากิเลสไม่ตายเราต้องตาย สุดท้ายกิเลสตายเปิดให้ชัดเจน ตายที่หลังเขาวัดดอยธรรมเจดีย์ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๙๓ กิเลสตายตรงนั้น

เราออกบำเพ็ญมาตั้งแต่พรรษา ๗ ขึ้นบนเวที พรรษา ๗ ถึง ๑๖ พรรษา ๙ ปี นะ นี้ละฟัดกับกิเลสไม่มีกรรมกรแยก เอาใครดีให้อยู่บนเวที ใครไม่ดีให้ตกเวทีไประหว่างเรากับกิเลสชัดกัน สุดท้ายใครตก ฟาดินถล่มวัดดอยธรรมเจดีย์ นี้ได้ธรรมมาสอนโลก เราไม่ได้สอนด้วยความโกหกนะ เพราะฉะนั้นเห็นอะไรหละๆ แหละๆ มันจึงขวางหูขวางตาซิ เราอุตส่าห์ทนอยู่กับหมู่กับเพื่อน ทั้งผ่านโน้นฝ่ายนี้ ทนเอานะ เราไม่เคยคิดว่าเราจะได้อยู่กับสิ่งเหล่านี้ ทั้งภายในครวัทั้งภายนอก ภายนอกไม่ค่อยมีอะไร แต่ภายในนี่มันเก่ง คนหนึ่งมันมีห้าปากหรือกี่ปากในครวั มันทะเลาะเบาะแว้งเอาเรื่องเอาราวมาบ่น อย่างน้อยมาบ่น นอกจากนั้นนินทาากาเลิกันไป แล้วก็ป็นหมากัดกันอยู่ภายใน

มันเป็นยังไงพวกนี้ มันกินข้าวหรือมันกินชื้อะพวกข้างในนี้ มันถึงได้มาทะเลาะกันเหมือนหมา หมามันกินชื้อะมันมาทะเลาะกัน คนกินข้าวทำไมไปแย่งอาหารหมามากินอย่างนั้น ทะเลาะกันหาอะไร โอ้ พุดแล้วมันนำทุเรศนะเรา พุดเปิดหัวอก นี้ละธรรมพุดท่านพุดอย่างนี้ ท่านไม่ว่าโมกโชโลกนะ เกรงอกเกรงใจคนนั้นสูงคนนี้ต่ำไม่มี..ธรรม

เปิดโล่ง ใครผิดบอกว่าผิด เราผิดบอกว่าผิด เราถูกบอกว่าถูก เขาผิดเขาถูกบอกตามความจริงจึงเรียกว่าธรรม ตายใจได้ ให้พากันพิจารณาพิจารณา

ตื่นขึ้นมาจนกระทั่งถึงค่ำ ถึงเวลานอนได้เสียอะไรบ้างในตัวของเรา ตรวจตราดูบ้างซิ ไปหาตรวจตั้งแต่คนอื่น คนนั้นไม่ต้อย่างนั้นคนนี้ไม่ต้อย่างนี้ เอาแต่เรื่องคนอื่น มาติฉินนินทาได้ประโยชน์อะไร เอาตัวเองนี่ซื่ออกแจงพิจารณา วันนี้ตั้งแต่ตื่นนอนขึ้นมาถึงบัดนี้มันคิดอะไรพูดอะไรทำอะไร ดีหรือชั่วประการใดบ้าง บวกลบคุณหารตัวเอง คนๆ นั้นจะค่อยดีขึ้นๆ ถ้าไปหาตรวจตราให้คะแนนตัดคะแนนแต่คนอื่นพวกนี้จุ่มประเภทปากเปราะจุ่ม พากันจำเอานะ เอาละให้พร

เอ้อ เขาเอาต้นไม้มาให้ปลูก นอกกำแพงนี้ออกไปแล้วปลูกได้เลยนะ เขาเอาต้นไม้มาจากจังหวัดต่างๆ เข้ามานี้ ให้มาปลูก ปลูกก็ปลูกเพื่อบ้านเพื่อเมืองของเรานั้นแหละจะปลูกเพื่อใคร ลูกเต้าหลานเหลนเกิดมาก็ได้อาศัยกินกันไปๆ ใครเห็นได้มาแล้วเอาไปปลูกเสีย เขาเอามาเรื่อยๆ ปลูกทางด้านนอกกำแพงนี้ไป กว้างขวางปลูกได้

เอ้อ ปีนี้จะทอดกฐินให้วัดโพธิ ท่านเจ้าคุณท่านก็เป็นกันเองกับเรา แล้ววัดโพธิก็เป็นวัดอุปัชฌาย์เรา มันเข้ากันได้สนิท เมื่อท่านขอมาอย่างนั้นให้เลยเรา เพราะมันเป็นอันเดียวกันอยู่แล้ว ท่านกับเราก็คู่กันมาตั้งแต่เป็นมหาเปรียญอยู่ด้วยกันจนกระทั่งปานนี้ ท่านก็พูดเป็นกันเอง แน่ะ ไม่ผิด เพราะเป็นกันเอง แล้วอุปัชฌาย์ก็อยู่วัดโพธิ แน่ะ มันเข้ากันได้ เอา รับบอกงั้นเลย เอาเลย เราก้ไม่เคยได้ทอดกฐินวัดโพธิสักที ตั้งแต่บวชมา พอที่ท่านเจ้าคุณก็ไม่เคยได้ติดต่ออย่างนี้ เหมาะแล้วเราก้ว่าอย่างนั้น เอากันเลย

เจ้าอาวาสคือจุดสำคัญอยู่ ท่านกำลังสร้างเจดีย์หรืออะไร มันน่าจะเอาเงินทุ่มเข้าไปนั่น อย่างอื่นเราพิจารณาพอเป็นพอไป แต่พอทราบว่าท่านกำลังสร้างเจดีย์หรืออะไร อันนั้นละ เจดีย์ต้องขาดเงินเท่านั้นๆ อย่างอื่นไม่จำเป็น แต่เงินจำเป็นสำหรับเจดีย์ แน่ะ เราก้เลยจะต้องหมუნเข้านั้น นี้ก็เป็นกันเอง ไม่ผิดทางไหนก็ไม่ผิด ท่านให้ขอให้เราไปทอดกฐินไม่ผิด มันเป็นกันเองแขนซ้ายแขนขวา แล้วอุปัชฌาย์เราอยู่นั้นด้วย แน่ะ ไม่ขัด เป็นญาติกันอยู่แล้ว ธรรมวินัยอนุญาตให้เป็นญาติ

นั่นงามไหม เห็นไหมเขานุ่งผ้าขึ้นปอนั้น เดินผ่านไปด้านหน้ารถยนต์ เขานุ่งผ้าขึ้น สวยงามมากนั้น ประเพณีของคนไทยเรา รักษาประเพณีบ้างซิ เดียวนี้เอาประเพณีหมาเข้ามารักษานะ เดินไปเห็นงามตา พูดอย่างนี้ไม่มีใครพูดนะ โมงโขโลกนะ เขาเกรงใจเราเราเกรงใจเขา ธรรมเหนือเมฆไม่เกรงใจใคร สอนคนให้ตีผิดไปแล้วหรือนั้น เข้าใจไหมละ ถ้างั้นธรรมก็ไม่มีศาสดาก็ไม่มี ถ้าสอนโลกเป็นความเสียหาย

หลังจันทัน

ฉันตามสบายนะพระ ฉันตามสบาย เราณีพอมานั่งป๊อฉันแล้วตั้งแต่หมู่เพื่อน บิดทบาทอยู่ในบ้าน พอมานั่งป๊อฉันแล้ว หมู่เพื่อนกลับมาแย่งเอาความๆ อยู่ เข้าใจ ไหม มันก็อ้อมก่อนหมู่เพื่อนละชิ กินตั้งแต่มานั่ง หมู่เพื่อนยังไปหากินอยู่ในบ้าน เรามา นั่งป๊อมีผู้มาให้กินแล้วฟาดเลยเป็นอย่างนั้น นั่งฉันให้สบายนะ เห็นไหมเวลาอนุโลม ตามธาตุตามขันธเวลานี้ ใครเอามาก็ฉันป๊อๆ แต่ก่อนไม่ได้เด็ดขาดนะ ก็ฟังมาเป็นเอา ตอนแก่นี้ ถึงเวลาแล้วถึงจะป๊อเข้าไป ไม่ใช่เวลาไม่ได้เด็ดขาดๆ ตลอดมา ที่นี้พอเฒ่า แก่มานั่งป๊อใส่ป๊อแล้ว เพราะฉะนั้นจึงบอกหมู่เพื่อน ฉันให้พอนะ เราณีเอาแน่ไม่ได้ มานั่งป๊อฉันแล้วเดี๋ยวนี้ แต่ก่อนนี้ โถ ข้อบังคับมัดๆ กระดุกกระดิกไม่ได้นะบังคับ เจ้าของ เวลานี้เป็นเวลาปล่อย ส่งเสริมมันหนูนมันมันก็ไม่ไปเดี๋ยวนี้นะ แต่ก่อนตั้งไว้ เดี๋ยวนี้อส่งเสริมมันมันก็ไม่ยอมไป ธาตุขันธมันอ่อนแล้วไม่ยอมไป

รูปนั้นเอารูปครูบาอาจารย์องค์ที่น่าเคารพบูชามาไว้ติดชิ ครูบาอาจารย์ เช่น หลวงปู่ฝั้น หลวงปู่ขาว เหล่านี้เป็นต้น เอามาไว้ให้พวกเราได้กราบไหว้บูชา ใ้รูปอิตา บัวเต็มศาลานั้นนะ ดูชิ ประสาทิตาบัว รูปครูบาอาจารย์เอามาไว้ติดศาลา รูปพ่อแม่ครู อาจารย์มัน หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่ฝั้น หลวงปู่ขาว หลวงปู่คำดี เอามาติดเถอะ ให้โลก ทั้งหลายได้กราบไหว้บูชา นี้มีแต่เพชรน้ำหนึ่ง เราไม่ได้เอาออกมาวางง่าย ๆ นะ เป็นที่ แน่ใจแล้วออกเลยๆ ที่ว่านี้เพชรน้ำหนึ่ง หลวงปู่ฝั้น หลวงปู่ขาว หลวงปู่คำดี เป็นเพชร น้ำหนึ่ง แม่ชีก็แม่ชีแก้ว พุดตามความจริงอย่างนี้เลย

เพราะแม่ชีแก้วเราเป็นคนเช่นคนสับคนยานี้นะ ไ้ลองภูเขาร้องไห้เรลิมเมื่อไร แกเองแกก็ไม่ลิมถูกเราไ้ลองภูเขา คือแกเก่งทางความรู้พวกเปรตพวกผี พวกเทวบุตร เทวดาอินทร์พรหมเก่งมากนะ นั่งป๊อนี้ออกเลย วันไหนถ้านั่งภาวนาไม่ได้ออกรู้เห็นสิ่ง เหล่านี้วันนั้นถือว่าไม่ได้ประโยชน์ ถ้าวินไหนได้ออกรู้เห็นนี้วันนั้นได้ผลเต็มเม็ด เต็มหน่วย พอไปถึงที่แรกก็เออะ แกก็เก่งเหมือนกัน เราพุดตามความแกแกง เอ้อ ปีนี้ จะมีครูบาอาจารย์เรามา คล้ายคลึงกับญาท่านมัน จะมาปีนี้ละ พวกเราจะชุ่มเย็น ตั้งแต่ญาท่านมันออกไปแล้วนี้แห่งผากบรรดาพระเณรทั้งหลาย คราวนี้จะมีละ นั้นเห็น ไหม ปรากฏแล้ว

เวลาถามแก นานๆ ถึงถาม แกว่าดวงดาวเหาะลอยมาบนอากาศ ดวงใหญ่ดวง เล็กเหาะลอยล้อมรอบ มาลงห้วยทรายเราหมด ลงข้างๆ ลงนี้หมด..ดาว ปีนี้จะมีครู อาจารย์ แน่ะ แปลกอยู่นะแก ตั้งแต่ญาท่านมันไปแล้วจากนั้นมาหายเจียบ จะมีคราวนี้ ละไล่เลยกัน แกพุดอย่างออกหน้าออกตา เพราะแกพุดด้วยความรู้ของแก มีปีนี้ละ จากนั้นมาบรรดาประชาชนลูกศิษย์ลูกหา มีพระมาพักห้วยทรายที่ไรหิ้งไหลออกไปดู

ใช้ไหม ไม่ใช่ๆ บอก นี่เปิดอกให้ฟังเสีย พอไป ใช้ไหม ไม่ใช่ๆ ที่พาเหาะลอยมาตาม บนฟ้าสว่างจ๋ามานั้น ตามบนฟ้าเต็มฟ้ามาเลย ดวงใหญ่ดวงเล็กลงห้วยทรายนี้หมด ลงกระจายออกไปตามนี้หมด นั่นละเวลาแกออกจากที่ของแกแล้วแกจะบอก

ปีนี้มีครูอาจารย์มาโปรด เหาะลอยมาจากบนฟ้าดวงสว่างาม ดวงใหญ่ดวงเล็กมารอบๆ มีครูบาอาจารย์องค์ไหนมาไปดู เป็นยังไงใช้ไหม ไม่ใช่ๆ เรื่อย นี่ละความรู้ภายในจะไปถามใครที่ไหน มันชั้ตอยู่ในหัวใจ ชั้ยิ่งกว่าตาเนื้อเรา แม่นยำๆ องค์ไหนมา ไม่ใช่ๆ ที่นี้ก็พอดีหลวงตาบัว หนองแขง ชื่อบัวเหมือนกัน พอว่ามีพระองค์หนึ่งชื่อบัวมาเที่ยวนี้ โอ๊ย ต่างคนต่างเตรียมพร้อมออกไป เป็นหลวงตาบัวมาก่อนหน้า นั้นสองวัน ชื่อบัว แต่ไม่ใช่ เนะเห็นไหม ยังไม่ใช่ยังว่าอีกนะ บัวชื่อเหมือนกันก็ตาม แต่ยังไม่ใช่

อีกสองวันเราก็โผล่ไปละ คือหลวงตาบัวไปก่อนหน้าเรา พวกนี้พวกดักละ เราไปไหนไม่ได้พวกดักตาม ตามธรรมดาเราไปคนเดียวๆ อันนี้ก็ดักตาม พอทราบว่าจะมาทางนี้แล้วดัก หลวงตาบัวมา ชื่อนะใช่ แต่องค์นั้นไม่ใช่ ขบขันดีอยู่นะ นี่เปิดตามหลักความจริง พอดีเราไปหลังหลวงตาบัวสัก ๒-๓ วัน เพราะพวกนี้พวกดักเรา ทราบว่าเราจะไปทางห้วยทรายดักหน้าไปก่อน ว่าชื่อบัว ใช่ชื่อนั้นใช่ แต่ตัวยังไม่ใช่ว่าอีกละ พอดีหลังจากนั้นสองวันเราก็ไป นี้ออกมาดูแกพูด แกกับเราเวลาสนทนกันแล้วแกก็พูดได้ แต่ก่อนแกไม่กล้าพูด พูดได้แต่ว่า พอญาติท่านจะไปท่านสั่งเสีย ต่อไปนี้อย่าภาวนาท่านว่า

คือจิตแกผาดโผนมาก แกภาวนารักษาไม่ได้จะเป็นบ้าได้ เข้าใจไหมละ พอไปแกเล่าให้ฟังเราเข้าใจทันที พอเล่าให้ฟังเข้าใจ จากนั้นแกก็เปิดเรื่องของแก อ้อ นี่ละที่พ่อแม่ครูจารย์ห้ามไม่ให้ภาวนา จะเป็นบ้ากับโลกเขาก็ ท่านว่านั้นนะ ถ้าเป็นเณรท่านจะเอาไปด้วย ท่านจะบวชเป็นเณรเอาไปด้วยท่านว่า แต่นี่มันเสียที่เป็นผู้หญิง เลยเอาไปไม่ได้ เอา อยู่ไป จะเป็นบ้ากับโลกเขาก็แล้วแต่เถอะ ท่านว่าท่านก็ไป ท่านก็ทิ้งท้ายไว้ อีก ต่อไปจะมีผู้มาสอนอยู่นะท่านว่า ต่อไปนี้จะมีผู้มาสอนอยู่ แกก็เล่าหมด เราไปนั้น แกก็เล่า ใครมาสอน แกก็เล่าให้ฟัง

พอไปถึงนั้นนี่ที่มันสำคัญ องค์ใดมาไปดูไม่ใช่ๆ คือแกทราบตั้งแต่ก่อนหน้าแล้ว คือเหาะลอยมาดวงดาวเต็มฟ้า ไฟสว่างไสวดวงใหญ่ดวงเล็ก มาลงห้วยทรายรอบๆ ห้วยทราย แกจึงบอกว่า คราวนี้จะมีครูอาจารย์มาโปรดพวกเรา ไล่เลยกับหลวงปู่มัน ก็พอดีเราไป นั่นละเป็นอย่างนั้น ที่นี้พอไปถึงแล้ว ออกมาดู พอมาดูที่นี้พูดไม่ได้เลย ตอนคุ้นกันแล้วนะ นี่เราเปิด แกก็ตายไปแล้ว เราก็อยู่อย่างนี้ไม่มีได้มีเสียอะไรต่อกัน ก็เปิดให้ฟัง พอมาเห็นทั้งจะปวดหนักทั้งจะปวดเบาแก้วว่า พอไปแล้ว..เป็นยังไงองค์นี้

ใช้ไหม ใช้องค์นี้แหละๆ ว่างั้นเลย ทั้งปวดหนักทั้งปวดเบา มันลงมันกลัว ทั้งกลัวทั้งเคารพ จึงบอกทั้งปวดหนักทั้งปวดเบาพอเจอเข้า มันโดนบึ้งเลย แต่คอยดูไปท่านจะสอนพวกเราไหม ดูไป บทเวลาโล่งภูเขาสอนหรือไม่สอน เข้าใจไหม นี่ละเราโล่งภูเขา นั่นสอนหรือไม่สอน นั่นละเรื่องราวเป็นอย่างนั้น

แกแม่นยำมากเรื่องความรู้แปลกๆ ชี้นิ้วเลย คือวัดเราก็อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือกับบ้านห้วยทราย วัดแกก็อยู่ตะวันออกเฉียงใต้ของหมู่บ้าน เวลาเราออกไปแล้วรู้ไม่ผิดเพี้ยนเลย พอออกมาฉันจ้งหันเสร็จแล้วคุยกัน พอหลังจ้งหันแล้ว ไปละนะวันนี้ บอกบริษัทพวกเพื่อนฝูงอยู่ด้วยกัน ไปแล้วนะวันนี้ คือปรกตินิสัยเรา เราจะไม่เกี่ยวข้องกับใคร จะไปไหนไปเลยๆ มาเลย ไม่เคยเกี่ยวกับพวกนี้ แกรู้ได้ไง ไปแล้วนะวันนี้ อย่างมากแกก็บอกว่า เย็นไปหมดแฉะนี้ ไปดูซิ ไปดู ไปแล้ว ไม่มีผิดนะ ทั้งๆ ที่เราไม่เคยบอกใคร พอฉันเสร็จแล้วเตรียมของปั๊บปั๊บออก เราอยู่ในป่าออกทางป่าไปเลย

เวลาเรามากก็เหมือนกัน สิ่งที่เป็นเครื่องยืนยันก็คือว่า หุงข้าวหนึ่ง จีบหมากหนึ่ง พอเห็นเราไปนี่หุงข้าวไว้ แล้วจีบหมากไว้ เราก็ถาม จีบหมากนี้จีบทุกวันหรือ หุงข้าวหุงทุกวันหรือ ฟังหุง เพราะเหตุไรถึงหุงข้าว ก็คุณแม่บอกว่าญาติท่านมาถึงแล้ว แกบอกให้หุงข้าวด้วย ให้จีบหมากด้วย ทุกวันมันไม่มี มีวันที่เราไปถึงเช้าวันนี้ แกบอกให้หุงข้าวให้จีบหมาก ว่าญาติท่านมาถึงแล้ว ก็แปลก แกแม่นยำมาก พอมาถึงแล้วถึงจริงๆ ว่าไปแล้วไปจริงๆ ไม่มีผิด ไม่มีคลาดเคลื่อน อันนี้แกแม่นยำมาก เวลาเรามาวัด ถึงแล้วแน่ะ เราก็อยู่ในป่า เขาก็อยู่ของเขา บ้านก็อยู่ส่วนบ้านไม่เกี่ยวข้องกับเรา แกบอกหุงข้าววันนี้ ญาติท่านมาถึงแล้ว แม่นยำ จีบหมาก นี่ละแกแม่นยำอันนี้ ไม่ผิด

อัฐิของแกก็เป็นพระธาตุเรียบร้อยแล้ว พ.ศ.๒๔๙๓ เราจำพรรษาห้วยทราย เพราะสงสารพวกประชาชน เราก็ออกมา ๙๔ ก็ดูไปจำห้วยทราย ๙๕-๙๖-๙๗ ใช้ห้วยทราย ๔ ปี ๙๘ ก็ลงไปจันท์ ๙๙ ก็มาที่นี่ จากนั้นอยู่ที่นี้เรื่อยเลย

(หนูฟังว่า งานเผาศพหลวงปู่มั่นแล้วหลวงตาพูดกับหลวงปู่หล้าถึงหลวงพ่อบัวหนองแขง หนูฟังวิทยุไม่ชัดอยากให้หลวงตาเล่าให้ฟัง).เราก็หุหนวกฟังกันไม่รู้เรื่อง (ที่ท่านบอกว่าคานกุกุ๊ก ที่จริงมันไม่ใช่ กิเลสมันหัก) อันนี้คือไปวัดชุมพล งานอะไรหลวงปู่ขาวอยู่ที่นั่น เขานิมนต์เราไปด้วย เขาก็บอกชัดๆ เลย โยมก่ล้อม พ่อของท่านทวยมานิมนต์ เราก็บอกชัดเจนเลยว่า จะนิมนต์หลวงพ่อบัวไปไหม ถ้าหลวงพ่อบัวไปเราถึงจะไป ถ้าหลวงพ่อบัวไม่ไปเราไม่ไป งานนี้เราไม่ถืออะไรใหญ่ยิ่งกว่าหลวงตาบัวกับเราที่ขัดข้องภายในใจอยู่เวลานี้ เราว่างั้นเลยนะ ไป จากนั้นไปก็จะไปหาหลวงพ่อบัว ไปจริงๆ แล้วทางนั้นก็รับกันเลยว่า นี่ไปนิมนต์อาจารย์มหาบัวหรือยัง ถ้าไม่นิมนต์อาจารย์

มหาบัวไปอาตมาก็ไม่ไป ถ้าอาจารย์มหาบัวไม่ไปอาตมาก็ไม่ไป อาตมาจะไปเพราะอาจารย์องค์เดียวนี้เท่านั้น มันเข้ากันได้ปั๊บเลย ทีนี้ก็ไปปั๊บเลยละ

งานหลวงปู่ขาว ดูเหมือนงานทำบุญอายุหรือใจ เข้ากันได้สนิทเลยนะ นั่นละที่ว่า คานกุฎิหัก กุฎิหลวงพ่อบัว ท่านเตรียมพร้อมไว้แล้วว่าเราจะไป เพราะถามกันแล้วว่า ถ้าหลวงพ่อบัวไปเราจะไป ทางโน้นก็ว่า ถ้าอาจารย์มหาบัวไปอาตมาก็จะไป ถ้าอาจารย์มหาบัวไม่ไปอาตมาไม่ไป จะไปเพราะอาจารย์มหาบัวเท่านั้นว่างั้น อันนี้ก็บอกว่า เราจะไปเพราะหลวงพ่อบัวเท่านั้น รับกันเลย ไป ออกจากนี้ก็ไปนิมนต์ทางโน้น ทางโน้นก็บอกว่า ไป ออกจากนี้ คือนิมนต์ท่านแล้ว มากี่มาที่นี่ ท่านก็ทราบแล้วเตรียมพร้อม กุฎิของท่านอยู่นั้น กุฎิเราอยู่นี้ คือเตรียมพร้อมไว้แล้วหลวงพ่อบัว นี่ละเรื่องมันเอาชัดๆ เลยนะ เพราะเราบอกแล้วว่า เราตั้งใจจะไปหาหลวงพ่อบัวอย่างเดียว งานนี้เป็นต้นเหตุเท่านั้น

พอไปคุยกันพอสมควร ลูกศิษย์ลูกหาพระเถรเต็มไปหมด พอเสร็จเรียบร้อยแล้วพระเถรเลิกไป เาจะเลิกกันไปหมด จะคุยธรรมะกับหลวงพ่อบัว บอกเลย เรามาที่นี่เพื่อหลวงพ่อบัวเท่านั้น มันชัดอยู่ในหัวใจ เราบอกตรงๆ เลย พอเสร็จแล้วก็ สองต่อสองละที่นี้เอากันละ ขึ้นไป เอ้า ภาวนาตั้งแต่เป็นตาปะขาวมาบวชที่แรกเล่าจนมาถึงปัจจุบันนี้เป็นยังไง เา เล่ามา เราจะฟังให้ชัดเจน เราข้ใจตลอด เรายังไม่สะตวกใจนะเราบอกตรงๆ เลย เา วันนี้เปิดให้เราฟัง ท่านก็เล่ามาโดยลำดับๆ จนกระทั่งถึงจุดปัจจุบัน พอจุดนี้แล้วหยุดก็ัก แล้วเป็นยังไงละถึงนี้แล้ว แล้วเจ้าของเข้าใจว่าไง เข้าใจว่าสิ้นแล้ว เข้าใจว่าสิ้นกิเลสแล้ว นั่นละเป็นอย่างนั้น

สองต่อสองนะนี่ พอไปถึงจุดนั้นแล้วหยุดก็ัก เาๆ เล่าต่อไปซิ หายเงิบ สุดเท่านี้ แล้วเข้าใจว่ายังไงละ เข้าใจว่าสิ้นแล้ว สองต่อสองมันก็พูดกันได้ชัดเจน อ้อ แล้วก็ เา ที่นี้เราไม่ได้บอกว่าสิ้นไม่สิ้นละ เราไม่บอก เา ที่นี้เป็นอย่างนี้แล้วให้พิจารณาอย่างนั้นๆ นะ เราบอกเลย เพราะมันไม่สิ้นนี่ ทางเดินมีอยู่แต่ไม่ไป มันปิดตาหาทางไปไม่ได้ เาก็เปิดทางให้ แล้วห้ามเลย ห้ามไม่ให้หลวงตาลงไปศาลา ผมมานี้ผมมาเพื่อหลวงตาเองนะ งานนี้ผมไม่ถือสำคัญอะไร แต่การลงไปงานผมไป การเทศนาว่าการพอควรเทศน์ก็เทศน์ ไม่ควรเทศน์ก็ไม่เทศน์ แต่หลวงตาไม่ให้ไป

ตั้งแต่นั้นต่อไปเอาให้เต็มเหนี่ยววันนี้ เพราะมันจวนแล้วนี่ มันไปติดอยู่เท่านี้ เหมือนว่าระดาชบางๆ ปิดนี้มันมองไม่เห็น กระจดาชบางๆ เท่านั้นละไม่ได้ภูเข่าทั้งลูกปิดนะ กระจดาชบางๆ ปิดไว้มองไม่เห็น เท่านั้นแหละ พอเราเปิดกระจดาชบางๆ ออก เา ภาวนา นั่นละที่ว่าคานกุฎิหัก กำลังพิจารณาไปถึงจุดที่แกบอกเข้าใจว่าหมดแล้ว เราเปิดทางให้เท่านั้นมันก็ลง นี่ละที่ว่าคานกุฎิหัก พอมาถึงจุดนั้นแล้วผางลงเลย

เหมือนคานกุกี้หัก พอจิตทำงานอย่างสนั่นหวั่นไหวหยุดไปแล้วนี้ ดูอะไรกุกี้ก็ยังดี ๆ อะไรก็ยังมี โอ้ นี่คานอวิชชาหักท่านว่า ท่านพูดเองนะ ว่าคานอวิชชาหักว่าจ้าง

พอสว่างเสียงก๊ก ๆ ก๊ก ๆ บันได พอสว่างนะ กุกี้ท่านอยู่นั้น กุกี้เราอยู่นี้ กุกี้ก๊ก ๆ ใครมาที่นั่น กระผม หลวงพ่อบัวเหรอ เอ้อ ๆ ขึ้นมา ๆ ตอนนี่ไม่มีคน เอา ขึ้นมาเลย เอ้า เป็นยังไง ๆ เล่าให้ฟังย่อ ๆ นั้นละคานกุกี้หักก็เป็นหลักฐานพยานกัน เอ้อ เอาละ ใช้ได้แล้ว นั้นละคานอวิชชา ตั้งแต่นั้นมาเราก็หายสงสัย ไม่พูดกัน พอพูดไปถึงจุดมันรู้เอง ๆ พอพูดเรื่องนี้ก็ไปถึง สาธุ เราไม่ได้วัดรอยหรือไม่ได้ยกตนเทียบท่านหรือสูงกว่าท่านนะ ท่านอาจารย์คำดีก็ตรงกับเจตนาเดียวกัน ท่านไม่ถือเนื้อถือตัว ท่านถือกตัญญู กตเวทิตะเป็นสำคัญมาก

อย่างท่านอาจารย์คำดีท่านว่าเราเป็นอาจารย์ท่านตลอดนะ เราบอกว่าครูบาอาจารย์ไม่ยอมให้พูดอย่างนั้น กระผมเคารพครูบาอาจารย์มาตั้งแต่ไหนแต่ไร โอ๊ย ขอให้พูดบ้างมันเต็มหัวใจนี้ ท่านก็ไปแบบนั้น มันไม่สนิทนะ ถ้าว่าท่านมหาเป็นอาจารย์ผมแล้วมันสนิท นี่ละที่ท่านเล่าให้ฟัง คือท่านภาวนา สนิทกันมาอยู่แล้วแหละ ท่านภาวนาไปถึงนั้นละ นี่ละที่ว่าภาวนามยปัญญา มันเป็นเอง ที่ว่าท่านไปจุดธูปจุดเทียนอยู่ แทนพระเล็ก ๆ อยู่ข้างล่าง กุกี้ท่านอยู่ข้างบน แทนพระอยู่นี่ ทางจงกรมอยู่ที่นี้ ท่านเดินจงกรมอยู่มันติดปัญหา เหมือนว่าหอกว่าหลาวทิ่มแทงประสานกันอย่างนี้

นี่ก็ท่านพูดเอง เราบอก โอ๊ย ไม่อยากให้พูด กระผมเคารพครูบาอาจารย์นะ ผมเคารพท่านเหมือนกันนั่นแหละท่านว่า ท่านเป็นอาจารย์ของผมไปอีก พอท่านมาจุดธูปเทียน คือมันขวางนี้มันแก้ไม่ได้ มองไปไหนก็ไม่เห็น มองเห็นแต่ท่านมหาว่าจ้างเลย ท่านพูดชัด ๆ อย่างนี้ละ ไปจุดธูปเทียน ท่านไม่ได้ว่านิมนต์นะ ท่านจุดธูปเทียนกราบเสร็จเรียบร้อย ขออาราธนาขออาราธนาท่านมหาบัวมาโปรดโดยด่วนว่าจ้างนั้นนะ อันนี้ก็บ้ออะไรก็ไม่รู้ ท่านอาราธนาตอนเช้า พอตอนเที่ยงเราก็ไปมันก็แปลก เราไม่เคยไปนะ วัดถ้ำผาปู่ ไม่เคยไปเลย มันบันดลบันดาลอะไร พอตอนค่ำเราก็ไป โอ๊ย มาเร็วอยู่นะ เร็ว ยังไง หากจะได้พูดกัน นี่ละท่านจึงได้มาเล่าอันนี้ให้ฟัง

ได้ความแล้วก็เข้าห้อง สองต่อสองคุยกัน ท่านพูดถึงเรื่องปัญหาที่มันติด เล่าเข้าไป ๆ ไปถึงจุดนั้น เราก็เล่าธรรมะแก้ปัญหาท่านพูดง่าย ๆ พอใส่ โอ๊ย คนสองคนเท่านั้น เสียงลั่นเลย นี่เรียกว่ามันถึงใจ เข้าใจไหมละ ก็อยู่สองคน ท่านกับเราอยู่ในห้อง ท่านเสียงวักขึ้นเลย เอาละที่นี้ได้แล้วประตูเปิดแล้วยังเหลือแต่จะเข้าเท่านั้น เปิดแล้วประตูเปิดแล้วว้าง เสียงลั่นนะ เฉพาะท่านกับเรา คนอยู่ข้างนอกเต็มอยู่นะ เขามารอ เขาจะฟังเทศน์ตอนค่ำ แต่เราเวลานั้นกับท่านอาจารย์คำดีไม่ให้ใครรู้ เข้าอยู่สองคน สองต่อสองจะแก้ปัญหามาโดยเฉพาะ บทเวลาถึงใจท่านร้องวักขึ้นเลย เอ้อ เอาละที่นี้ประตูเปิด

แล้วยังเหลือแต่จะเข้า ท่านก็เสียงลั่นเลย คนก็ได้ยินหมด นั่นละชั้นนั้นถ้ามันถึงใจเป็นอย่างนั้น แล้วไม่นานท่านก็ผ่านได้ท่านอาจารย์คำดี

เพราะฉะนั้นตั้งแต่นั้นมาท่านไม่ได้ว่าเราเป็นผู้ช่วยต่อท่าน บอกว่า ท่านมหาบัว เป็นอาจารย์ของอาตมา เป็นอาจารย์ของอาตมาอยู่ตลอด จนกระทั่งวันท่านนิพพานนะ เรียกว่าไม่เป็นอย่างอื่น เป็นอาจารย์ของอาตมาๆ ตลอด บอกไม่ให้พูดเท่าไรเราเคารพท่าน เคารพก็เคารพเถอะ ธรรมสูงกว่านี้อีก สูงกว่าอาวุธโสกันแต่ท่านว่าธรรม ท่านก็ไปของท่านอย่างนั้น เราก็เลยยอมรับกัน เอาละที่นี้สายแล้ว

รับชมและรับฟังพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.luangta.com หรือ www.luangta.or.th

และสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*

และเครือข่ายทั่วประเทศ